

Dovolacímu rekursu nebylo nejvyšším soudem dáno místa z těchto důvodů:

Podmínek § 16 cís. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. tu není a ke správným důvodům nápadného usnesení stačí dodatí toto: Společenstva výdělková a hospodářská jsou podle § 1 zákona z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. spolky o neuzavřeném počtu členů, jejichž účelem jest podporovati výdělek neb hospodářství svých členů buď společným provozováním podniku neb, o kterýž případ zde vůbec nejde, poskytováním úvěru.

Podstatným pojmovým znakem jejich jest tudíž v onom případě nejen společné provozování podniku členy družstva, nýbrž též podporování výdělků neb hospodářství členů družstva provozováním podniku těmito jeho členy.

Zákon předpokládá sdružení osob ke společné hospodářské činnosti, podporující přímo jejich živnost neb provozují-li různé živnosti, sdružení jich ke společné hospodářské činnosti, podporující přímo tyto jejich živnosti, nikoli však sdružení ku provozování určitých podniků na opatření kapitálu a rozdělení zisku, což jest známkou čisté asociace kapitálové, pro kterou forma družstevní není přípustnou.

Již z různosti povolení a odborného zaměstnání osob, jež podle § 15 stanov mohou být členy společenstva, plyne, že nejde ani o společnou výrobu, ani o společné provozování živnosti hostinské, kavárenské, divadelní a biografické, nýbrž právě jen o účast na zisku. Pokud jde o provozování divadla a biografu, tedy podniků sloužících k účelům vzdělávacím nebo zábavním, byla by forma společenstevní vyloučena již pro nedostatek účelu hospodářského.

Namítá-li se v dovolacím rekursu, že zápis obmyšlené změny stanov měl být povolen již proto, poněvadž magistrátem hlavního města Prahy byla družstvu udělena koncese hostinská, stačí k tomu uvést, že tím není ještě nijak praejudikováno samostatnému rozhodnutí rejstříkového soudu, jemuž podle § 3 nařízení ze 14. května 1879 č. 71 ř. z. výslovně je uloženo, aby dbal, by odpovědi k zápisu do obchodního rejstříku hověly zákonu. Není-li tedy obmyšlený účel družstva v souhlasu se zákonem o výdělkových a hospodářských společenstvech, jehož § 11 stanoví, že úchytky se dopouštějí jen potud, pokud to zákon výslovně připouští, čehož při § 1 zákona není, nesmí rejstříkový soud zápis povolit. (Viz k tomu také nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 17. ledna 1900 č. 4 věstníku z roku 1900.)

Dovolací rekurs není odůvodněn a nemohlo mu být proto vyhověno.

—er.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech finančních.

I. Rozhodnutí uveřejněná ve věstníku ministerstva financí.

Společenské smlouvy. Smlouva o tiché společnosti nespadá pod pojem obchodních smluv společenských ve smyslu § 6 zákona ze dne 7. ledna 1920, č. 31 Sb. z. a n., které podléhají poplatku i bez listinného osvědčení. (Nález ze dne 13. listopadu 1924 č. 19512/24.)

Poplatky nemovitostí. Přenášeli se várečné právo pravověrného měšťanstva v Zatič současně s domem, se kterým je dočasně spojeno, dlužno jeho cenu vzít do základu poplatku imobilijního. (Nález ze dne 17. listopadu 1924, č. 22.562/23. Prejudikatura: Souhlasí s nálezem č. 16.163/24.)

Dědické poplatky.

a) Přízná-li strana k vyměření dědických poplatků v pozůstalostním výkazu cenné papíry hodnotou nominální, nemůže finanční úřad cenu bez souhlasu strany zvýšiti na základě pouhého dobrozdání bursy bez soudního odhadu.

b) Neuvedla-li strana ve výkazu pozůstalostním určité do pozůstalosti patřící cenné papíry vůbec, nemůže finanční úřad vyměřiti z nich poplatek ani na základě nominální hodnoty bez předchozího slyšení strany. (Nález ze dne 17. listopadu 1924, č. 22.562/23.)

Obdržecí stvrzenky. Potvrzení, vydané právním zástupcem vymáhajícího věřitele exekutovi, že zaplatil pro klienta dlužnou pohledávku, podléhá kvitancímu poplatku podle saz. pol. 30/47a. (Nález ze dne 25. listopadu 1924, č. 20.819/24. Prejudikatura: Srovnej nález z 15. května 1923 č. 8411 Boh. F č. 1338.)

Svatební smlouvy. Byl-li ze zřízení věna dceři se strany rodičů, osvědčeného notářským spisem, předepsán poplatek darovací, jest požadování poplatku stupnicového z věnované částky z titulu zřízení věna ženichovi nevěstou nepřipustno ve smyslu § 44, odst. 4. cís. naří ze dne 15. září 1915, č. 278 ř. z. (Nález ze dne 1. prosince 1924, č. 7881.)

Z E D N E.

Nový notářský řád. U ministerstva spravedlnosti započaly konečné porady o osnově notářského řádu, takže jest naděje, že nový notářský řád bude do konce t. r. úplně vypracován a bude moci být předložen zákonodárnému sboru v jarním zasedání. Zdá se, že bude vyhověno našemu toužebnému přání, aby notáři byli jmenováni ne-li prezidentem, aspoň celou vládou a aby k dosažení notářského úřadu stanoven byl požadavek doktorátu. Též bude učiněno vhodné opatření pro nezámožné notáře, kteří pro tělesnou neb duševní nemoc nemohou svůj úřad trvale zastávat.

Zákon o pokoutnictví, jenž vyšel z porad konaných u ministerstva spravedlnosti za účasti jiných ministerstev a zástupců stavů advokátního a notářského, nedošel příznivého přijetí u obchodních komor. — Následkem toho bylo nutno návrh zákona přepracovati. Doufáme pevně, že návrh ten bude předložen nejbližšímu národnímu shromáždění a tím o pomoci bude nekalé soutěži, ohrožující stav advokátní a notářský.

Unifikace směnečného práva. Ministerstvo spravedlnosti zamýšlí pořádati anketu pro mezinárodní unifikaci směnečného práva. Jako delegáta stavu našeho vyslala pražská komora svého vicepresidenta notáře Dra Krále.

Nová úprava notářských okrsků ve Velké Praze. Následkem vydání zákona ze dne 15. října 1925 č. 213, kterým se upravuje soudnictví v hlavním městě Praze, bude nutná i nová úprava notářských okrsků pražských. V Praze mají totiž být všeskeré okresní soudy civilní až na jeden zrušeny a z bývalých předměstských soudů mají zůstat pouze soud na Vinohradech, Smíchově a Žižkově a bývalý předměstský v Holešovicích. Zrušením soudů budou postiženi zejména notáři v Karlíně, Libni, Praze-III., Nuslicích a Vrsovicích. Ve věci té konají se zatím nezávazné porady notářů pražských a bude-li docíleno dohody, bude předložen návrh na rozdělení okresů ministerstvu spravedlnosti.

Evidence posledních pořízení. Již dlouho pocituje se potřeba, získati evidenci posledních vůlí u notářů sepsovaných, ať již veřejných či soukromých. Stává se totiž zhusta, že testátor zemře, aniž by o tom notář, sepsující poslední pořízení, nabyl vědomost a tak v mnoha případech projednává soud pozůstalost ze zákona, ačkoliv zůstavitel má uloženou poslední vůli u notáře. Zamýšlí se proto, uložiti notáři za povinnost, ohlašovati každé sepsání poslední vůle veřejné soudu, v jehož obvodu pořizovatel má své bydliště. Věci tou zabývala se též komora pražská a dospěla k úsudku, že by bylo záhodno, aby notáři podobné ohlášení učinili i u své komory, která by zavedla seznamy pořizujících, obsahující jméno a bydliště testátorovo. Tato povinnost ohlašovací mohla by se rozšířiti též na testamenty soukromé.

Pozvání

k měsíční schůzi odboru »Praha« Spolku notářů československých, která konati se bude v sobotu, dne 28. listopadu 1925 o 19. hodině v restauraci »u Bumbříčka« v Praze, Národní třída 8 (I. poschodí).

1. Přednáška pana profesora Dra Emila Svobody: »Machiavelli a machiavelism.«
2. Rozhovor o otázkách stavovských a řešení praktických případů.

Vzhledem na zajímavost přednášky jest veležádoucné, aby účastnily se též dámy pp. kolegů.

V Praze, dne 12. listopadu 1925.

Za

Odbor »Praha« Spolku notářů československých:
Dr. Jar. Ponec, jednatel. Dr. Václ. Černý, starosta.

Soukromé testamenty. Z rozhovorů, konaných v měsíčních schůzích pražského odboru našeho spolku vysvítá, že valná část notářů sepsuje raději soukromé testamenty nežli testamenty veřejné. Důvodem toho je zejména okolnost, že notář nemůže zejména ve větším městě nalézt vhodných svědků jemu známých a znajících i osobu testátorovu. Naskytla se nyní otázka, zda-li sepsování takovýchto posledních vůlí odpovídá vůli stran, které přicházejí k notáři v předpokladu, že sepsí listinu veřejnou — solenní. Nelze pochybovati, že notáři mají právo sepsovati soukromá pořízení, avšak bylo by radno a doporučovalo by se, aby o každém takovémto